

STS de 16 de març de 2006, recurs 1933/2001

Càlcul de la qualificació final d'un concurs-oposició. Vot particular (accés al text de la sentència)

Aquesta sentència resol el següent cas: el Tribunal qualificador resol sobre un concurs-oposició per cobrir una plaça de Tècnic d'Administració Especial. El procés selectiu disposava de dues fases: **la de concurs**, consistent en valorar els mèrits d'acord amb el barem establert a les bases i **que en cap cas, les qualificacions de la mateixa, podien superar el 30% del total de la puntuació del procés**; i la fase **d'oposició** composta per tres exercicis eliminatoris que devien ser valorats amb cinc punts per poder passar a l'exercici següent. **La base setena de les bases disposava que la qualificació definitiva del procés de selecció vindria donada per la suma de la qualificació del concurs i l'oposició establint-se en aquesta suma la següent ponderació: concurs x 30% + oposició x 70%.**

El Tribunal qualificador resol atorgar la plaça a un dels aspirants les qualificacions del qual havien estat:

- En la fase de concurs: 0 punts.
- En la fase d'oposició: 1er exercici, 8.50; 2on exercici, 7.20; 3er exercici, 8.55.

El segon dels aspirants impugna el decret de l'alcaldia pel qual s'atorga la plaça a l'aspirant abans mencionat sobre la base que ell tenia millor puntuació. El TSJ de Madrid, resol en favor del recurrent, la puntuació del qual havia estat:

- En la fase de concurs: 0.75 punts.
- En la fase d'oposició: 1er exercici, 8.25; 2on exercici, 7.12; 3er exercici, 7.75.

El primer dels aspirants interposa recurs de cassació davant del TS contra la sentència del TSJ de Madrid per infracció de l'art. 24.1 CE i per infracció de l'art. 23 i 103.3 CE.

- **El recurrent considera que la sentència d'instància ha infringit l'art. 24.1 CE per no haver resolt sobre la petició d'anul·lació de la puntuació atorgada a l'actor en la fase de concurs.** El TS argumenta que el ara recurrent en cassació no va provar en instància la falta d'aquests mèrits, ni va sol·licitar cap prova a l'efecte, en conseqüència, **afirma el TS, ens trobem davant d'un problema de valoració de prova de la Sala d'instància que, segons la reiterada jurisprudència del TS, no pot ser substituïda en cassació.**
- **Respecte de la infracció que la sentència d'instància ha fet dels arts. 23 i 103.3 CE, el recurrent en cassació ho basa en la incorrecta interpretació que el Tribunal d'instància fa de la frase de la base setena "no pudiendo superar las calificaciones obtenidas en esta fase (oposición) en ningún caso el 30% del total de la puntuación que el aspirante pueda obtener en el proceso selectivo".**

Per al TSJ de Madrid, i en el mateix sentit es pronuncia el TS, la correcta aplicació dels criteris qualificadors ha de ser la següent: obtenir la mitja de les qualificacions obtingudes en la fase d'oposició, i a aquesta qualificació sumar-li la puntuació íntegra obtinguda en la fase de concurs. Afirmeren el Tribunal d'instància i el TS que aquesta

interpretació és raonable i no atempta al contingut de l'art. 23.2 CE, seguint la doctrina del TC en les sentències 148/1999 i 149/1999.

Vot particular (coincident amb el criteri que va aplicar el Tribunal qualificador):

Afirma el magistrat del TS que, tot i que la interpretació del TSJ de Madrid i del vot majoritari del TS pugui ser raonable, és al Tribunal qualificador a qui correspon resoldre els dubtes que plantegin les bases, i que en aquest sentit la fórmula qualificadora que aquest havia aplicat era igualment raonable i respectuosa amb els principis de mèrit i capacitat regulats als arts. 23.2 i 103.3 CE.

L'aplicació dels criteris qualificadors del Tribunal qualificador havien estat multiplicar el resultat del concurs per 30% i el de l'oposició per 70% i sumar ambdós resultats per obtenir la qualificació final.